

# РЕШЕНИЕ

№ 742

гр. София, 10.02.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 14.01.2022 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова**

**ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова  
Вяра Русева**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10204** по описа за **2021** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН

Образувано е по касационна жалба подадена от Комисията за финансов надзор (КФН) срещу Решение № 482/16.09.2021г. по нахд №10460 по описа за 2021г. на Софийски районен съд, НО, 111 състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № Р-10-531/28.06.2021г., издадено от зам. Председателя на КФН, с което на [фирма] е наложена „имуществена санкция” в размер на 3 000лв. за нарушение на чл. 108, ал.1 от КЗ.

В жалбата са развити подробни доводи за необоснованост и неправилност на въззивното решение, поради нарушение на материалния закон. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение за двете съдебни инстанции.

В съдебното заседание касаторът, чрез юрк. Г., поддържа жалбата.

Ответникът, редовно призован не изпраща представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура, счита жалбата за основателна.

Административен съд София – град, Х. к.с. след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, намира следното от фактическа и правна страна:

С обжалваното решение е отменено НП № Р-10-531/28.06.2021 г., издадено срещу ЗД [фирма], с което на основание чл. 647, ал. 2 от Кодекса за застраховането (КЗ) е

наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лева на основание чл. 644, ал. 2, предл. второ във връзка с алинея 1, т. 2 КЗ за нарушение на разпоредбата на чл. 108, ал. 1 КЗ, извършено при условията на повторност и изразяващо се в нарушаване на задължението на застрахователя да се произнесе окончателно по предявената пред него претенция в 15-дневен срок от представяне на всички доказателства по чл. 106 КЗ.

Първоинстанционният съд приема, че в хода на проведеното административно производство са допуснати съществени процесуални нарушения, тъй като в АУАН не е изложен факта на повторност на извършеното нарушение. Едва в наказателното постановление е въведен въпросният квалифициращ признак, което е накърнило правото на защита на санкционираното лице. На второ място, съдът счита, че административнонаказващият орган не е изследвал въпроса, кога след изтичането на законоустановения срок, застрахователят е изпълнил дължимата премия, с оглед преценката за наличието на маловажност по чл. 28 ЗАНН.

Видно от мотивите на съда, фактичката обстановка по делото е безспорно установена, а именно, че застрахователят не е изпълнил задължението си да заплати застрахователното обезщетение на страна по застрахователен договор в законоустановения срок до 15 (работни) дни, считано от предявяване на всички доказателства по чл. 106 от КС.

Настоящата касационна инстанция не споделя изводите на първоинстанционния съд относно допуснатото съществено процесуално нарушение при издаване на наказателното постановление.

Фактът на повторността се установява във връзка с определяне размера на наказанието и не е част от фактичката обстановка по установяване на нарушението, поради което е посочена в процесното наказателно постановление като мотив за налагане на наказание на основание чл. 644, ал. 2 КЗ. Тя е елемент от процеса на индивидуализация на наказанието. В разпоредбата на чл. 42 ЗАНН сред реквизитите на акта за установяване на административно нарушение не се съдържа изискване за определяне вида на наказанието. Съгласно чл. 57, ал. 1, т. 7 ЗАНН това е задължителен реквизит на наказателното постановление. Въпросът за повторност на нарушението е въпрос, относно вида на наказанието и с оглед на това е от изричната компетентност на административнонаказващия орган.

Неспазването на изискването за форма на НП, съгласно чл. 57 ЗАНН, е съществено нарушение само ако пречатства правото на защита на наказаното лице или пък пречатства възможността за осъществяване на съдебния контрол досежно законосъобразността и правилността му. В процесното наказателно постановление не е допуснат такъв порок във формата. Подробно са описани обстоятелствата, при които е извършено установеното нарушение, като са взети предвид представените от ЗД [фирма] документи във връзка с извършената от КФН проверка. Посочен е номерът на претенцията, във връзка с която е установено нарушението. Има достатъчно индивидуализиращи белези, подробно описание на обстоятелствата, при които е извършено деянието, посочена е и нарушената законова разпоредба, като всичко това дава възможност в пълен обем да бъде реализирано правото на защита. Няма съмнения и неясноти относно деянието, извършено от наказаното лице и неговите характеристики. Въз основа на входящия номер на писмото от ЗД [фирма], с което е предоставена информацията относно извършваната проверка могат да бъдат направени изводи за датата на установяване на нарушението, която съвпада с датата на

откриване на нарушителя и да се проследи спазването на сроковете по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. Посочена е датата, на която дружеството е следвало да се произнесе, за да е правомерно, както и датата на нарушението. Следователно налице са индивидуализиращите признаци на нарушението, поради което не е нарушено правото на защита.

По отношение непосочване в НП на датата, на която след законоустановения срок застрахователят е изплатил застрахователно обезщетение, за да бъде съобразена във връзка с евентуално приложение на чл. 28 ЗАНН, разсъжденията на въззивният съд са неправилни. Този факт не е част от фактическия състав на нарушението и непосочването му не води до процесуален пропуск. Безспорно е установено, че произнасянето по претенцията не е настъпило в срок до 09.02.2021г. включително, поради което нарушението, като формално такова е било довършено (извършено) на следващият ден 10.02.2021г. Вън от това, противно на посоченото в решението, в наказателното постановление на стр.2 е отбелязано, че едва след проверка на КФН на 17.05.21г. застрахователят е изплатил застрахователното обезщетение в размер на 312,68лв. по сметка на увреденото лице. В конкретния случай се касае и за повторност, което изключва прилагане на чл. 28 ЗАНН, защото повторността предполага по-висока степен на обществена опасност по принцип.

По горните мотиви, обжалваното решение като неправилно следва да се отмени, а на КФН да се присъди юрисконсултско възнаграждение за две инстанции на основание чл.63, ал.3 от ЗАНН във вр. с чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 160 /сто и шестдесет/ лева.

Воден от горното и на основание чл. 221 от АПК, АССГ, XXI к.с.

#### РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 482/16.09.2021г. по нахд №10460 по описа за 2021г. на Софийски районен съд, НО, 111 състав, и вместо него постановява ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление (НП) № Р-10-531/28.06.2021г., издадено от зам. Председателя на КФН, с което на [фирма] е наложена „имуществена санкция” в размер на 3 000лв. за нарушение на чл. 108, ал.1 от КЗ.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: